

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/43/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200546
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200546.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Ing. Ján Chovanec, s miestom podnikania Kollárová 73, 036 01 Martin, IČO: 10 871 390, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 2, Žilina, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, Bajkalská 27, P.O.BOX 12, 820 04 Bratislava 27, právne zastúpený: JUDr. Miloš Kvasňovský, advokát, Dunajská 32, 811 08 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného číslo 13/3308/13/RR zo dňa 15. apríla 2013, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2013-76 zo dňa 05. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2013-76 zo dňa 05. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia (Regulačnej rady) žalovaného číslo 13/3308/13/RR zo dňa 15. apríla 2013, ktorým bolo podľa § 45 ods. 1 prvá veta zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z.z.“) v spojení s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zamietnuté odvolanie a potvrdené rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 1795/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012.

Uvedeným rozhodnutím Úrad pre reguláciu sieťových odvetví schválil pre žalobcu pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2012 vo výške 119,11 eura/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny FVZ Ing. Chovanec s celkovým inštalovaným výkonom 42,48 kW.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu žalobných dôvodov dospel k záveru, že ustanovenie § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 309/2009 Z.z.) umožňuje prevádzkovateľovi Stredoslovenská energetika - Distribúcia (ďalej aj „SSE-D“) určiť prevádzkový poriadok, v ktorom určí spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky. Môže teda určiť ako dátum vykonania funkčnej skúšky až dátum schválenia Protokolu SSE-D (ďalej v texte aj „protokolu“). V konaní nebolo sporné, že SSE-D v danom čase nemala prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ale na druhej strane v rámci svojej pôsobnosti určila postupnosť jednotlivých krokov a priebeh skúšobného procesu premietla do formy protokolu o funkčnej skúške, určila koľko bodov bude protokol obsahovať, v akom poradí budú jednotlivé body postupovať a akú záväznosť budú mať. Podľa krajského súdu, v súlade so stanoviskom SSE-D zo dňa 04.02.2013 je funkčná skúška tvorená technickou časťou (v teréne) a administratívnou časťou (záverečná kontrola a podpis), pričom tieto časti sú ukončené až schválením protokolu riaditeľom sekcie. Pokiaľ ide o moment ukončenia funkčnej skúšky, až overením správnosti podkladov protokolu a výstupov v ňom, t.j. administratívnou časťou skúšky, je funkčná skúška zavŕšená. Ak je súčasťou skúšky aj schválenie protokolu, je funkčná skúška vykonaná až týmto schválením, zavŕšeným podpisom riaditeľa SSE-D, čo jednoznačne vyplýva z bodu 13 protokolu, kde je uvedený dátum ukončenia funkčnej skúšky, platnosť protokolu od 10.07.2012 s upozornením, že bez tohto podpisu je protokol neplatný.

Krajský súd námietku žalobcu, že zákonodarca nemal na mysli v ustanovení § 2 ods. 3 písm. e/ a § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. zverenie rozhodovania o dátume uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky vo vzťahu k súkromnému subjektu, spoločnosti SSE-D, a.s., vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože prevádzkovateľovi distribučnej sústavy vyplýva z ustanovenia § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. povinnosť vykonať funkčnú skúšku a vydať doklad o jej úspešnom vykonaní.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, alternatívne o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 221 O.s.p. z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V dôvodoch odvolania citoval ust. § 5 ods. 3, ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. a § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky ÚRSO a zdôraznil, že súd nesprávne zistil skutkový stav z protokolu o funkčnej skúške v nadväznosti na výklad § 2 ods. 3 písm. e/ citovaného zákona a následne nesprávne aplikoval ustanovenie § 11a vyhlášky ÚRSO, ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike. Nestotožnil sa s názorom krajského súdu a jeho skutkovou a právnou argumentáciou v odôvodnení rozsudku a uviedol, že funkčnú skúšku pokladá za technický úkon skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy priamo na mieste inštalácie zariadenia výrobcu elektriny. Podľa § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z. teda nebolo správne posudzovať za dátum úspešne vykonanej funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy dátum administratívneho spracovania výsledkov funkčnej skúšky pracovníkom SSE-D, a.s., schválenie protokolu o funkčnej skúške dňa 10.07.2012, ale dátum technickej realizácie vykonanej funkčnej skúšky, v uvedenom prípade posledného čiastkového úkonu funkčnej skúšky dňa 28.06.2012. Namietal, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví v procese posudzovania návrhu ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2012 nesprávne posúdil predložené doklady v cenovom konaní začatom v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 276/2001 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach a nestotožnil sa s tým, že úrad ako čas uvedenia zariadenia do prevádzky určil dátum 10.07.2012, t.j. dátum potvrdenia správnosti a platnosti protokolu o funkčnej skúške. Žiadal, aby bol čas uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky určený podľa protokolu o funkčnej skúške na deň 28.06.2012, pričom v prípade takéhoto určenia by sa cena elektriny pre rok 2012 riadila ustanovením § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 225/2011 Z.z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike.

V ďalšej časti odvolania opakovane poukázal na znenie § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. s tým, že zákon rozlišuje vykonanie funkčnej skúšky ako technického úkonu (28.06.2012) a vystavenie dokladu o

jej vykonaní ako administratívneho úkonu (10.07.2012). Za rozporuplný pokladá výklad krajského súdu uvedený v rozsudku na str. 8 ods. 4, a má za to, že ide o vyslovenie záveru nad rámec uvedený v zákone, že SSE-D je oprávnená v rámci svojej pôsobnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy určiť spôsob a podmienky funkčnej skúšky na svojom webovom sídle a v protokole.

Ďalej argumentoval, že zákonodarcia umožnil upraviť podmienky funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy práve z dôvodu, že tento podlieha schváleniu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, teda orgánu štátnej správy. Vzhľadom k tomu, že časom uvedenia zariadenia výrobcu do prevádzky je dátum, kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy, v danom prípade bola funkčná skúška podľa bodu 12 protokolu vykonaná dňa 28.06.2012, patrí žalobcovi v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky ÚRSO, ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike, doplatok vo výške 194,54 €. Pre posúdenie veci je preto rozhodujúci zákon o podpore obnoviteľných zdrojov energie a nie protokol o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy SSE-D zo dňa 10.07.2012. Protokol je len dokladom o úspešnom vykonaní skúšky, pričom skúška bola úspešne vykonaná v dátume podľa bodu 12 protokolu teda dňa 28.06.2012, čomu nasvedčuje aj fakt, že už v tomto čase bolo zariadenie žalobcu pripojené do sústavy SSE-D. Pokiaľ ide o bod 13 protokolu - dátum ukončenia funkčnej skúšky dňa 10.07.2012, toto ustanovenie nemôže byť v rozpore s vyhláškou ustanovujúcou cenovú reguláciu a to ani v prípade, že by podmienky a vykonanie funkčnej skúšky boli zapracované do prevádzkového poriadku, čo v rozhodnom období absentovalo. Prevádzkový poriadok nemôže byť v rozpore so zákonom. Samotný žalovaný v priebehu dokazovania poukazoval na to, že v protokole o funkčnej skúške je určená časová postupnosť krokov a na predposlednom mieste v bode 12 je uvedená kontrola pripojenia, správnosti merania výkonu a toku energie a povolenie pripojiť výrobné zariadenie na sústavu SSE-D vykonanú projektovým manažérom SSE-D. Táto kontrola a povolenie na pripojenie je zo dňa 28.06.2012 a pre posúdenie veci nie je rozhodujúce administratívne schválenie riaditeľom sekcie AM, pretože v konečnom dôsledku ide už len o formálnu záležitosť, teda o vydanie dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, nesúhlasil s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a zotrval na závere, že proces zavŕšenia funkčnej skúšky sa skončí momentom podpísania protokolu o funkčnej skúške zodpovednou osobou prevádzkovateľa distribučnej siete len v prípade, ak kontrola technických dokladov, samotné výstupné čiastkové kontroly a doklady predložené žiadateľom sú bezchybné. Z dôvodu jednoznačnosti a zachovania istoty v právnych vzťahoch si žalovaný vyžiadal stanovisko generálneho riaditeľa spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., v ktorom sa uvádza, že čas kedy bola funkčná skúška technicky, ako aj administratívne ukončená uvádza bod 13 Protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny; bod 13 uvedeného protokolu jasne definuje dátum ukončenia funkčnej skúšky; toto stanovisko spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., nikdy nespochybnila a trvá na ňom od samého začiatku. Žalobca v predmetnej veci nesprávne aplikuje jazykový výklad ustanovenia § 5 ods. 14 zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie, ktorým výkladom rozlišuje vykonanie funkčnej skúšky ako technického úkonu (v danej veci ide o dátum 28.6.2012) a vystavenie dokladu o jej vykonaní ako administratívneho úkonu (10.7.2012). Opakovane uviedol, že vo svojom rozhodnutí zastáva názor, podľa ktorého jednotlivé etapy funkčnej skúšky odsúhlasuje svojím podpisom na predpísanom tlačive protokolu o funkčnej skúške určená zodpovedná osoba spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., ktorá v prípade pozitívnych výsledkov osvedčí svojím podpisom platnosť celého procesu funkčnej skúšky. Tento „záverečný podpis“ zodpovednej osoby nie je možné považovať len za formálnu kontrolu vykonania funkčných skúšok, ale za úkon, ktorý vyžaduje oprávnená distribučná spoločnosť a ktorým sa potvrdzuje platnosť a kompletnosť predchádzajúcich úkonov, a bez ktorého by vykonané úkony nenadobudli právne účinky.

Žalovaný sa nestotožňuje ani s názorom žalobcu, že jeho postupom boli porušené zásady správneho konania a princípy garantované Ústavou Slovenskej republiky, kde v rámci výkladu zákona správnym orgánom (žalovaným) bola súkromnému subjektu - prevádzkovateľovi distribučnej siete - zverená právomoc rozhodovať o právach (určovať dátum uvedenia zariadenia do prevádzky) a v nadväznosti na

to určovať ceny vzhľadom na zmenu právnej úpravy stanovujúcej cenovú reguláciu v oblasti elektroenergetiky. Právny rámec pre vykonávanie funkčných skúšok súkromným subjektom - prevádzkovateľom distribučnej siete - je v zmysle platnej právnej úpravy daný, preto v tejto súvislosti nie je možné hovoriť o porušovaní zásad a princípov platných v Slovenskej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a po tom, ako bol deň vyhlásenia rozhodnutia zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho podrobne popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len dodáva, že z obsahu pripojeného administratívneho spisu má za preukázané, že záver, ktorý bol zo zistených skutkových okolností v správnom konaní ustálený zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vyhlášky, ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike.

V posudzovanom prípade bolo predmetom konania preskúmanie zákonnosti rozhodnutia (Regulačnej rady) žalovaného číslo 13/3308/13/RR zo dňa 15.04.2013, ktorým podľa § 45 ods. 1 prvá veta zákona č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v spojení s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví Bratislava č. 1795/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012, ktorým pre Ing. Chovanca schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny FVZ Ing. Chovanec s celkovým inštalovaným výkonom 0,04248 MW (42,48 kW), s uvedením do prevádzky 10.07.2012, nachádzajúce sa na streche garáže, súp. č. 6884, v kat. úz. G., na pozemku parc. č. KNC 2898/74, s predpokladaným množstvom vyrobenej elektriny za kalendárny rok 40,97 MWh, bez investičnej pomoci zo štátneho rozpočtu.

Pri posudzovaní danej veci bolo potrebné vychádzať z obsahu protokolu a prisúdiť náležitú právnu relevanciu jeho bodu 13. V tomto bode sa výslovne uvádza, že „funkčnú skúšku“ podpisom schvaľuje za SSE-D riaditeľ sekcie AM, v tomto bode je osobitná kolónka na uvedenie dátumu ukončenia funkčnej skúšky (platnosť protokolu od). V tomto bode sa tiež uvádza, že bez tohto podpisu (v bode 13) je protokol neplatný. Preto najvyšší súd nezistil porušenie zákona, keď žalovaný určil že funkčná skúška bola ukončená 10.07.2012. Podpis a dátum v bode 12. Protokolu o funkčnej skúške je len predposledným (a nie posledným - tým je podpis a dátum v bode 13.) v danej veci relevantnej listiny (protokolu o funkčnej skúške), od obsahu ktorej záviselo posúdenie právnej skutočnosti, kedy bolo zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky.

Najvyšší súd konštatuje, že ide o obdobnú vec, ktorá bola predmetom konania pred odvolacím súdom vedenom pod sp. zn. 2Sžf/23/2014 a sp. zn. 2Sžf/42/2014.

Je potrebné zdôrazniť, že povinnosťou všetkých orgánov štátnej moci je svojou činnosťou napĺňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právna istota, a s princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako.

Uvedená zásada je pre oblasť správneho súdnictva legislatívne zakotvená prostredníctvom ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p., podľa ktorého ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už

len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Na základe citovaného ustanovenia senát najvyššieho súdu poukazuje na dôvody uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/42/2014 zo dňa 24. septembra 2014, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a zároveň v súlade s ustanovením § 250ja ods. 7 O.s.p. uvádza text jeho odôvodnenia nasledovne:

„Posúdenie otázky kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška (zodpovedanie, kedy nastala uvedená právna skutočnosť) bolo v danej veci relevantné z toho dôvodu, lebo od neho záviselo, či bola žalobcovi pre rok 2012 schválená pevná cena elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh podľa § 11a ods. 1 písm. b/ vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 225/2011 Z.z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike (v znení neskorších predpisov), ktorým ustanovením sa určila cena elektriny pre zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky od 10. júla 2012 do 31. decembra 2012, alebo 194,54 €/MWh podľa § 11 ods. 1 písm. b/ uvedenej vyhlášky, ktorým ustanovením sa určila cena elektriny pre zariadenie výrobcu elektriny uvedené do prevádzky od 1. januára 2012 do 30. júna 2012.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania bolo posúdenie, či v priebehu správneho konania nedošlo k porušeniu zákona a k vadám konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví v priebehu správneho konania rozhodol o žalobcovom návrhu ceny tak, že mu schválil cenu elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2012 pre zariadenie, uvedené do prevádzky 2. júla 2012 (v preskúmvanom prípade sp. zn. 3Sžf/43/2014 platí dátum 10.07.2012). Vychádzal pritom z obsahu protokolu o funkčnej skúške a jeho bodu 13, v ktorom sa uvádza dátum ukončenia funkčnej skúšky (platnosť protokolu od) 2.7.2012 (10.07.2012) a z aplikácie ustanovenia § 5 ods. 14 zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie, podľa ktorého prevádzkovateľ distribučnej siete je v lehote 30 dní odo dňa doručenia žiadosti povinný vykonať funkčnú skúšku a vydať výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania; vzhľadom na uvedené určil čas uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky v súlade s ustanovením § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie. V prvom stupni súdneho preskúmavacieho konania krajský súd nezistil relevantné porušenie zákona v správnom konaní. Krajský súd pri posudzovaní pojmu „funkčná skúška“ s poukazom na zákonnú úpravu v ustanoveniach § 5 ods. 14 a § 2 ods. 3 písm. e/ zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie vyvodil, že funkčná skúška je súhrn opatrení prevádzkovateľa distribučnej sústavy, ktorými preskúma, či zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy; pritom je v právomoci prevádzkovateľa distribučnej sústavy určiť spôsoby a podmienky jej vykonania. Krajský súd ďalej ustálil, že z usmernenia prevádzkovateľa vyplýva, že súčasťou funkčnej skúšky nebolo len vykonanie čiastkových kontrol na technické parametre zariadení na výrobu elektriny v teréne ale aj preskúmanie listinných dôkazov technického charakteru.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu pripojeného administratívneho spisu za preukázané, že záver, ktorý bol zo zistených skutkových okolností v správnom konaní ustálený, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vyhlášky, ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike. S tvrdeniami žalobcu v žalobe sa náležite vyporiadal krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Na uvedené správne dôvody rozsudku krajského súdu najvyšší súd podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Preto možno len zopakovať, že aj podľa názoru najvyššieho súdu je potrebné pri posudzovaní danej veci vychádzať z obsahu protokolu a prisúdiť náležitú právnu relevanciu jeho bodu 13. V tomto bode sa výslovne uvádza, že „funkčnú skúšku“ podpisom schvaľuje za SSE-D riaditeľ sekcie AM, v tomto bode je osobitná kolónka na uvedenie dátumu ukončenia funkčnej skúšky (platnosť protokolu od). V tomto bode sa tiež uvádza, že bez tohto podpisu (v bode 13) je protokol neplatný. Preto (pri dodržaní zákonných lehôt, uvedených v § 5 ods. 14 zákona o podpore obnoviteľných zdrojov

energie - 30 dňovej a 10 dňovej) ani najvyšší súd nevzhliadol porušenie zákona v určení, že funkčná skúška bola ukončená 2.7.2012 (10.07.2012).

Správny bol preto záver krajského súdu, že vydaním rozhodnutí v správnom konaní nedošlo k porušeniu zákona. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), pretože pri nedostatku dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.“

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o sudcoch, v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.